

LEGEA Nr. 61/1991*) din 27 septembrie 1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Art. 1

Pentru asigurarea climatului de ordine și liniște publică necesar desfășurării normale a activității economice și social-culturale și promovarea unor relații civilizate în viața cotidiană, cetățenii sunt obligați să aibă un comportament civic, moral și responsabil, în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială.

Art. 2

Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

- 1) săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi, obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice;
- 2) constituirea unui grup format din trei sau mai multe persoane, în scopul de a săvârși acțiuni ilicite, contrare ordinii și liniștii publice și normelor de conviețuire socială, precum și actele de încurajare sau sprijinire, sub orice formă, a unor astfel de grupuri de persoane, care incită la dezordine socială;
- 3) apelarea, în mod repetat, la mila publicului, de către o persoană aptă de muncă, precum și determinarea unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;
- 4) aruncarea asupra unei persoane, construcții sau asupra unui mijloc de transport cu obiecte de orice fel, cu substanțe inflamante, iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, corosive sau care murdăresc, dacă nu s-au produs vătămări ale integrității corporale sau sănătății, ori pagube materiale;
- 5) organizarea, îngăduirea sau participarea la jocuri de noroc - altele decât cele autorizate potrivit legii - de natură să lezeze bunele moravuri;
- 6) atragerea de persoane, sub orice formă, săvârșită în localuri, parcuri, pe străzi sau în alte locuri publice în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obține foloase materiale, precum și îndemnul sau determinarea, în același scop, a unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;
- 7) acceptarea sau tolerarea practicării faptelor prevăzute la pct. 6) în hoteluri, moteluri, campinguri, baruri, restaurante, cluburi, pensiuni, discoteci sau în anexele acestora de către patronii sau administratorii, ori conducătorii localurilor respective;
- 8) portul, fără drept, al cuțitului, pumnalului, șisului, boxului, castetului ori al altor asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, împungere sau lovire, precum și folosirea armelor de tir cu aer comprimat, în locuri și împrejurări în care s-ar putea primejdui viața sau integritatea corporală a persoanelor;
- 9) alarmarea publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin darea semnalelor de pericol sau, după caz, prin solicitarea intervenției la fața locului, fără motiv întemeiat;
- 10) întreruperea curentului electric sau stingerea, fără drept, a lămpilor ce servesc la iluminatul public pe străzi, în parcuri, săli de spectacol sau în alte locuri publice;
- 11) pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora, indiferent de destinația lor, regiilor autonome, societăților comerciale, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state, ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României, precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora, ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;
- 12) scrierea sau desenarea, fără drept, pe pereții clădirilor, pe garduri sau pe obiecte de folosință comună aflate în locuri publice, deteriorarea prin orice mijloc a acestora, precum și dezlipirea sau distrugerea, fără drept, a reclamelor, anunțurilor și afișelor legal expuse în locuri anume destinate;
- 13) nerespectarea măsurilor de ordine sau a regulilor stabilite pentru buna desfășurare a manifestărilor cultural-sportive;
- 14) deteriorarea, ridicarea sau mutarea, fără drept, a semnelor sau indicatoarelor de orientare turistică și rutieră ori a celor care semnalează existența unui pericol pentru viața persoanelor;
- 15) lăsarea în libertate ori fără supraveghere a animalelor care pot prezenta pericol pentru persoane sau bunuri;
- 16) refuzul consumatorului de a părăsi un local public în care se consumă băuturi alcoolice, după ora de închidere sau la cererea îndreptățită a unui salariat al localului;
- 17) servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice, în localuri publice și în afara acestora, în zilele și orele când, potrivit dispozițiilor legale, localurile sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice;
- 18) servirea cu băuturi alcoolice, în localurile publice, a consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, precum și a minorilor;
- 19) consumul de băuturi alcoolice pe străzi, în parcuri, săli de spectacole, stadioane sau în alte locuri publice;
- 20) provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice;
- 21) refuzul responsabililor sau patronilor localurilor publice de a acorda sprijin organelor de poliție în restabilirea ordinii publice tulburate sau luării măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea, în unitățile pe care le conduc;
- 22) tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă;
- 23) alungarea din locuința comună a soțului sau soției, a copiilor, precum și a oricărei alte persoane aflate în întreținere;
- 24) nerespectarea măsurilor de ordine luate de organele competente în caz de calamități naturale sau alte pericole publice;
- 25) refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actul de identitate sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- 26) împiedicarea sub orice formă a organului de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice;
- 27) îndemnul sub orice formă al minorilor la săvârșirea de contravenții;
- 28) neluarea de către părinți sau de către persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere și educare un minor în vârstă de până la 16 ani sau care au în îngrijire un alienat ori debil mintal a măsurilor necesare pentru a-l împiedica de la fapte de vagabondaj, cerșetorie sau prostituție;
- 29) lăsarea fără supraveghere a unui bolnav mintal periculos, de către persoanele care au îndatorirea de a-l îngriji sau păzi, precum și neanunțarea organelor sanitare sau ale poliției în caz de scăpare de sub pază sau supraveghere.

Art. 3

Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

- a)** cu amendă de la 40.000 lei la 200.000 lei, cele de la pct. 3), 4), 9), 12), 15), 16), 18), 19), 25), 28) și 29);
- b)** cu închisoare contravențională de la 15 zile la 3 luni sau cu amendă de la 80.000 lei la 400.000 lei, cele de la pct. 1), 10), 14), 17), 20), 22), 23) și 26);

c) cu închisoare contravențională de la o lună la 6 luni sau cu amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la pct. 2), 5), 6), 7), 8), 11), 13), 21), 24) și 27).

În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7), 18) și 21), se va dispune și suspendarea activității localului public pe o perioadă între 10 și 30 de zile.

În cazul contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 27), 28), și 29), sesizarea se poate face și de către organele de ocrotire socială.

Art. 4

Sanctiunea închisorii contravenționale poate fi aplicată minorilor numai dacă au împlinit vârsta de 16 ani; în acest caz, limitele sancțiunii prevăzute în prezenta lege se reduc la jumătate.

În cazul minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani se aplică prevederile Legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

Art. 5

Dacă o persoană a săvârșit mai multe contravenții, constatate prin același proces-verbal, în cazul în care pentru toate faptele sau numai pentru unele dintre ele s-a stabilit sancțiunea închisorii contravenționale, se va aplica o singură sancțiune, care nu va putea depăși 6 luni, iar dacă contravenientul este un minor care a împlinit 16 ani, sancțiunea aplicată nu va depăși 3 luni.

Art. 6

Sunt supuse confiscării lucrurile care au servit la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 4, 5 și 8, dacă sunt ale contravenientului, precum și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravențiilor, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

În cazul contravenției prevăzute la art. 2 pct. 23 este necesară plângerea părții vătămate. Retragerea plângerii ori împăcarea părților înlătură răspunderea făptuitorului. Organele constatatoare sunt abilitate să restabilească situația anterioară.

Art. 7

Contravențiile se constată de primar sau de ofițerii ori subofițerii de poliție. În orașe, municipii și în sectoarele municipiului București, contravențiile se constată și de către împuterniciții ai prefectului sau ai primarului, după caz, anume desemnați prin decizie.

În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constator, o dată cu constatarea, aplică și sancțiunea.

Art. 8

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Art. 9

Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătoria.

Art. 10

În cazul contravențiilor pentru care legea prevede și sancțiunea închisorii contravenționale, dacă agentul constator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda, procedând potrivit dispozițiilor Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Ministrul justiției poate dispune ca în municipiul București soluționarea unor asemenea cauze să se facă la anumite judecătorii.

Dacă identitatea sau domiciliul făptuitorului nu pot fi stabilite și există temere de dispariție a acestuia, organul de poliție va conduce de îndată pe făptuitor înaintea instanței de judecată. În situația în care trimiterea nu se va putea face de îndată, organul de poliție, pe baza unui proces-verbal motivat, va putea reține contravenientul, pe care îl va înainta instanței de judecată în cel mult 24 de ore de la constatarea contravenției.

Judecarea cauzei va avea loc și în zilele nelucrătoare.

Art. 11

În cazul proceselor-verbale de constatare a contravențiilor, întocmite de organele prefecturilor și ale primăriilor, față de care se apreciază că sancțiunea amenzii este neîndestulătoare, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată celui mai apropiat organ de poliție pentru ca acesta, dacă este cazul, să-l rețină pe făptuitor și să-l înainteze instanței de judecată.

Art. 12

Președintele judecătoriei fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Agentul care a constatat contravenția sau organul din care acesta face parte nu se citează.

În situația în care contravenientul este reținut, cauza se judecă în ziua sesizării instanței, afară de cazul în care este necesară administrarea unor probe. În acest caz, judecarea se va face în cel mult 5 zile, contravenientul putând fi arestat preventiv pe baza mandatului emis de instanță.

Art. 13

Completul de judecată este format dintr-un singur judecător.

În cazul în care contravenientul este reținut, este arestat sau este minor, participarea procurorului la judecată este obligatorie. Totodată, se va asigura acestora asistența juridică necesară, în condițiile legii.

Instanța va dispune citarea părinților sau a reprezentantului legal al minorului. Instanța se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplică sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Art. 14

Hotărârea instanței de judecată este executorie.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsă.

Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cererea de reexaminare se soluționează în termen de 3 zile de aceeași instanță, în complet format din 2 judecători.

Președintele judecătoriei poate suspenda, până la soluționare, executarea sancțiunii aplicate.

Hotărârea dată în cererea de reexaminare este definitivă.

Art. 15

Executarea hotărârii judecătorești, în ce privește închisoarea contravențională, se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

Sanctiunea închisorii contravenționale se execută în arestul poliției sau în locuri anume destinate ale penitenciarelor, stabilite de ministrul justiției.

În timpul executării închisorii contravenționale, cei sancționați sunt obligați să presteze activități de interes public, pentru care sunt apți. Regimul de executare a închisorii contravenționale se stabilește de lege.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Art. 16

Contravenientul are obligația să achite amenda și să depună recipisa de achitare a acesteia la organul constator, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii.

Dacă amenda nu a fost achitată în acest termen, organul din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contravențională.

Instanța fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului, procedând la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Pentru motive temeinice, în mod excepțional, instanța poate acorda un nou termen de plată de cel mult 30 de zile sau poate dispune eșalonarea plății într-un termen de cel mult 3 luni.

Dacă amenda nu a fost achitată până la expirarea termenului fixat, instanța va dispune transformarea acesteia în închisoare contravențională, ținând seama de partea din amendă rămasă neachitată.

Transformarea amenzii în închisoare contravențională se va face socotind o zi de închisoare pentru 10.000 lei, fără a putea depăși maximumul special al închisorii contravenționale prevăzute ca sancțiune alternativă la contravenția săvârșită.

Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 16 ani, maximumul închisorii contravenționale, rezultat prin transformarea amenzii, nu poate depăși 3 luni.

Instanța va înceta acțiunea de transformare a amenzii în închisoare contravențională în situația în care contravenientul achită amenda până la pronunțarea hotărârii.

Art. 17

În cazul în care contravențiile prevăzute în prezenta lege sunt săvârșite de un militar, procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica, dacă procesul-verbal este întemeiat, sancțiuni potrivit Regulamentului disciplinei militare.

În situația în care contravenientul este încorporat pentru îndeplinirea serviciului militar, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești ori înainte de începerea executării sancțiunii închisorii contravenționale, procesul-verbal sau, după caz, hotărârea se trimite, de asemenea, comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica o sancțiune potrivit Regumanentului disciplinei militare.

Art. 18

Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimumul amenzii.

Art. 19

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul nr. [153 din 24 martie 1970](#) pentru stabilirea și sancționarea unor contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică, art. 6 din Decretul nr. [76 din 15 iulie 1975](#), precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. [132 din 28 octombrie 1996](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 31 octombrie 1996, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. [61 din 27 septembrie 1991](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 27 septembrie 1991 și a mai fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. [55 din 19 august 1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 29 august 1994 (aprobată prin Legea nr. [129 din 20 decembrie 1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 21 decembrie 1994).

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 9 din data de 24 ianuarie 1997